

Editorial

Akademický rok 2006/2007 bol jubilejným rokom. Uplynulo 70 rokov od založenia vysokoškolského technického vzdelávania, 60 rokov od vzdelávania architektov na Slovensku a 30 rokov od vzniku prvej samostatnej Fakulty architektúry.

Tieto významné jubileá vo svojich príspevkoch spomenuli úradujúci akademickí funkcionári rektor STU prof. Báleš a dekan Fakulty architektúry prof. Petránsky.

:: :: ::

Toto číslo nášho vedeckého a odborného časopisu ALFA je ťažiskovo venované pohľadom, postrehom, reflexiám a spomienkam dekanov, ktorí pôsobili v tejto funkcii od akad. r. 1976/1977, až na jej prvého dekana prof. Majzlíka, ktorý zomrel v roku 2001. Jeho reflexiu začiatkov samostatnej Fakulty architektúry do istej miery nahradil prof. Antal, ktorý bol v tom čase vo funkcii prodekanu pre pedagogiku. Úvodný príspevok je prierezom histórie fakulty od vzniku Slovenskej vysokej školy technickej, vzniku vzdelávania architektov na Slovensku až po súčasnosť, ako sa na základe výročných správ a historických dokumentov podarilo zostaviť a napísať kolegyni doc. Bencovej a dnes už bývalému kolegovi doc. Zervanovi.

:: :: ::

Príspevky, v snahe zachovať autenticitu osobnej výpovede autorov, priamych účastníkov 30 ročnej histórie fakulty, nie sú recenzované. Po prvom prečítaní som podľahol chvíľkovému pokušeniu k pohľadu z „vtáčej perspektívy“ dekanov pridať pohľad z bežného horizontu radového pracovníka fakulty, ktorý celé toto obdobie strávil na fakulte, ale odolal som tomuto pokušeniu, jednak z úcty k všetkým pánom dekanom, jednak z toho dôvodu, že vedúci pracovník pri výkone svojej funkcie uvádza do súladu dve, protichodné tendencie; jednou je právny rámec, ktorý určuje chod inštitúcie, druhou sú záujmy, požiadavky, potreby, nároky a predstavy jednotlivcov, menších, či väčších kolektívov, i vlastnej inštitúcie, ktoré často protirečia prvej tendencii, čo pri pohľade „z bežného horizontu“ nemusí byť vždy čitateľné.

:: :: ::

Neodolal som, ale možnosti do radu jubileí pridať 15 ročnú „históriu“ vzdelávania architektov v oblasti ekologicky viazanej tvorby, ako sme na začiatku nazvali trend, na prelome 80. a 90. rokov minulého storočia chápaný ako úchylka, ktorý ale v súčasnosti pozvoľna prerastá do štandardu.

:: :: ::

Dnes snahy o profil absolventov, ktorí by zabezpečovali úlohy kladené výstavbou na Slovensku je už len čítaním o histórii. Po páde železnej opony sa absolventi už legálne a v oveľa väčšom množstve rozprchlí nielen po Európe, ale na všetky svetadiely. Pracujú v architektonických kanceláriách, tí ambicióznejší si založili a „ranujú“ vlastné ateliéry. Prijatie Bolonskej výzvy a jej priemet do zákona o vysokých školách v roku 2002 a začlenenie Slovenska do spoločenstva členských štátov Európskej únie v roku 2005 vnieslo do vzdelávania architektov nové skutočnosti.

:: :: ::

Povolanie architekta je jedno zo siedmich regulovaných povolání, a ako také je pod dohľadom Architektonickej rady Európy. Vzdelanie architektov musí vyhovovať spoločným kritériám, znamená to, že požiadavky na absolventa prerástli hranice Slovenska. Napriek tomu, ako v samostatnom odbore sa cení vlastný rukopis, tak i vo vzdelávaní sa rešpektujú isté špecifiká. Tie naše majú korene tak v rukopise zakladateľov výchovy architektov na Slovensku, ako aj v sedemdesiatročnej histórii vysokej školy, šesťdesiatročnej histórii vzdelávania architektov a tridsaťročnej histórii existencie samostatnej Fakulty architektúry STU.

Váš
Julián Kepl